

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 126/22

Luxembourg, 14. julij 2022

Sodbe Sodišča v združenih zadevah C-59/18, Italija/Svet, in C-182/18, Comune di Milano/Svet, v združenih zadevah C-106/19, Italija/Svet in Parlament, in C-232/19, Comune di Milano/Parlament in Svet, ter v zadevi C-743/19, Parlament/Svet

Določitev sedeža agencije EMA in organa ELA: za odločanje o tem je pristojen zakonodajalec Unije, in ne države članice

Sklepi predstavnikov držav članic o določitvi novega sedeža agencije EMA in sedeža organa ELA so politični akti brez zavezujočih pravnih učinkov, zato zoper njih ni mogoče vložiti tožbe za razglasitev ničnosti

Predstavniki vlad držav članic so 20. novembra 2017 namesto Londona za novo lokacijo sedeža Evropske agencije za zdravila (EMA) določili mesto Amsterdam.

Predstavniki vlad držav članic so se junija 2019 tudi odločili, da bo imel novoustanovljeni Evropski organ za delo (ELA) sedež v Bratislavi.

Italija in Comune di Milano izpodbijata sklep predstavnikov vlad držav članic o določitvi sedeža agencije EMA v Amsterdamu (C-59/18 in C-182/18), pa tudi Uredbo 2018/1718¹, s katero je bil po tem sklepu ta sedež določen v tem mestu (C-106/19 in C-232/19). Evropski parlament pa izpodbija sklep predstavnikov držav članic o določitvi sedeža organa ELA v Bratislavi (C-743/19).

Sodišče, ki je odločalo v sestavi velikega senata, je v sodbah, ki jih je izdalo danes, vse tožbe zavrglo oziroma zavrnilo.

Sodišče je na začetku opozorilo, da akti, ki jih skupaj sprejmejo predstavniki vlad držav članic, ne morejo biti predmet nadzora zakonitosti, ki ga izvaja sodišče Unije v skladu s členom 263 PDEU.

Potrebno pa je tudi, da tak akt dejansko ne pomeni odločitve Sveta kot institucije Unije.

V teh okoliščinah je Sodišče najprej preučilo, ali so predstavniki vlad držav članic, ki odločajo v medsebojnem soglasju, pristojni za določitev sedeža organov, uradov in agencij Unije v skladu s pravilom iz člena 341 PDEU ali pa je za to pristojen zakonodajalec Unije.

Sodišče je odločilo, da se člen 341 PDEU ne uporablja za določitev kraja sedeža organa, urada ali agencije Unije, kot sta agencija EMA in organ ELA.

Pristojnost za odločanje o določitvi lokacije sedeža agencije EMA in organa ELA ima torej zakonodajalec Unije, ki mora za to delovati v skladu s postopki, določenimi v upoštevni materialnih določbah Pogodb.

¹ Uredba (EU) 2018/1718 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o spremembi Uredbe (ES) št. 726/2004, kar zadeva lokacijo sedeža Evropske agencije za zdravila (UL 2018, L 291, str. 3).

Dalje, Sodišče je ugotovilo, da **sklepov predstavnikov vlad držav članic, sprejetih novembra 2017 oziroma junija 2019, o določitvi novega sedeža agencije EMA in sedeža organa ELA** ni mogoče opredeliti kot akta Sveta. Nasprotno, ta sklepa sta akta, ki so ju skupaj in v medsebojnem soglasju sprejeli ti vladni predstavniki.

Ker so države članice zadevna sklepa sprejele na področju, na katerem Pogodbi ne določata njihovega delovanja, ta sklepa v pravu Unije nimata nobenih zavezujočih pravnih učinkov. Gre za politični odločitvi **držav članic, ki ne moreta biti predmet ničnostne tožbe na podlagi člena 263 PDEU.**

Glede tožbe, vložene zoper **Uredbo 2018/1718**, je Sodišče **zavrnilo vse argumente, ki sta jih predložili Comune di Milano in italijanska vlada ter ki se nanašajo na kršitve pristojnosti Parlamenta in na nezakonitost te uredbe, ki naj bi izhajala iz domnevne nepravilnosti postopka, v katerem je bil sprejet sklep predstavnikov držav članic z dne 20. novembra 2017, da se mesto Amsterdam ohrani kot novi sedež agencije EMA.**

V zvezi s tem je Sodišče razsodilo, da je ta sklep akt političnega sodelovanja brez zavezujoče narave, s katero bi se lahko omejila diskrecijska pravica zakonodajalca Unije. **Zato ni mogoče šteti, da se je Parlament v obravnavanih zadevah s tem, da je menil, da ga na zadevni sklep zavezuje, odpovedal izvajanju svojih zakonodajnih pristojnosti.**

Sodišče je dodalo, da bi lahko Parlament v primeru nestrinjanja s politično odločitvijo držav članic, da se sedež agencije EMA preseli v Amsterdam, nasprotoval temu, da se ta odločitev odraža v zakonodajnem aktu Unije.

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je ta utemeljena, se akt razveljavi ali razglasi za ničen. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki nastane z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

Celotno besedilo sodb ([C-59/18 in C-182/18](#), [C-106/19 in C-232/19](#), ter [C-743/19](#)) je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

